

**MÚSICA DE
CAMBRA**

5 D'ABRIL

SALA 2 ORIOL MARTORELL

**PRELUDIS DE
RAKHMÀNINOV**

NIKOLAI LUGANSKY

PROGRAMA DE MÀ

SERGUEI RAKHMÀNINOV

(Semyonovo, Rússia 1873 – Beverly Hills, Estats Units 1943)

PRELUDI EN DO # MENOR N. 2, OP. 3

(1892) – 4

PRELUDIS, OP. 23

(1901-03) – 34

- I. Largo
- II. Maestoso
- III. Tempo di minuetto
- IV. Andante cantabile
- V. Alla marcia
- VI. Andante
- VII. Allegro
- VIII. Allegro vivace
- IX. Presto
- X. Largo

PAUSA 15'

ÉTUDES-TABLEAUX, OP. 39

(1916-17) – 38

- I. Allegro agitato
- II. Lento assai
- III. Allegro molto
- IV. Allegro assai
- V. Appassionato
- VI. Allegro
- VII. Lento lugubre
- VIII. Allegro moderato
- IX. Allegro moderato. Tempo di marcia

NIKOLAI LUGANSKY, PIANO

COMENTARI

per **Berta Coll i Bosch**

Serguei Rakhmàninov (1873-1943) tocava el piano amb mirada de compositor i componia amb dits de pianista. Tant una faceta com l'altra el van acompanyar al llarg de tota la vida, més o menys intensament, i sovint es van encreuar: va dedicar força obres al piano i molts cops les va estrenar ell mateix. El pianista rus Nikolai Lugansky tanca el Festival Rakhmàninov amb un programa per a piano sol que posa de manifest aquest doble vessant musical del compositor.

En la primera part del concert, interpretarà el Preludi en do sostingut menor, op. 3 i els Preludis, op. 23. Rakhmàninov els va compondre per separat, però finalment, després de crear els Preludis, op. 32, va acabar ajuntant els seus 24 preludis en un cicle que cobreix totes les tonalitats majors i menors –tal com ja havien fet, per exemple, Johann Sebastian Bach, Frédéric Chopin i Aleksandr Skriabin.

El Preludi en do sostingut menor, que és la segona peça de la sèrie *Morceaux de fantaisie*, es coneix com «Les campanes de Moscou» per la similitud entre els tres primers acords i el so de les campanes, que Rakhmàninov va evocar en nombroses composicions. La seqüència inicial d'acords articula la primera part de la peça, que es desplega cadencialment i amb un contrast considerable entre el fortissimo i el pianissimo. La segona part, ràpida i marcadament agitada, desemboca de nou en el tema principal, ara presentat de forma més contundent i, fins i tot, amb un punt d'agressivitat. La popularitat d'aquest preludi molestava Rakhmàninov, perquè creia que havia eclipsat les altres obres seves.

Els Preludis, op. 23, creats gairebé deu anys més tard que el primer, són un conjunt de deu peces que capturen estats d'ànim ben diversos, com la nostàlgia que s'enlaira amunt (1), el caminar enèrgic que trepitja amb fermesa (2), el moviment calmat de la nit (4), la convicció engegadora dels soldats (5), la dolçor que convida a ballar suaument (6), i l'esclat juganer de l'alegria (8). El setè preludi, d'una gran complexitat tècnica, també imita la sonoritat de les campanes.

En la segona part del concert, Lugansky interpretarà els *Études-tableaux*, op. 39, un conjunt de nou estudis inspirats en imatges i composicions pictòriques que Rakhmàninov no va voler revelar. A diferència dels preludis, aquestes peces no evoquen sentiments d'una forma tan clara, sinó que són més aviat una exploració de les possibilitats tècniques i sonores del piano. Els va compondre entre els anys 1916 i 1917, poc abans de marxar de Rússia, i són un dels punts àlgids de la seva carrera com a compositor.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RADIO**